

Боготикаво Праса

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III
ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА
Претплату прима «Праса» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.
Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 8 МАЈА 1943

БРОЈ 76 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЕМИГРАНТИ УЧЕ ЕНГЛЕСКУ ИСТОРИЈУ

Лондон, маја. — Изненадан шамар, који је примио Сикорски од свога заштитника Џон Була због Катина, ошамутио је и остале штићенике. Многи се плаше да не наседну неком новом трику Енглеца, па су навалили да изучавају енглеску историју, како би бар сада знали

с ким имају посла, када нису већ раније знали да се користе овим оружјем.

ДОБИЛИ ПАЦКЕ

Лондон, маја. — Пољаци су добили рђаву оцену из владања и неки ће бити истерани из школе. Остали су добили пацке и сада клече на кукурузу. Остали ђаци су се уплашили и сада нико не сме да писне.

ПИШМАН, БАТО...

Москва, маја. — После великих губитака код Ореља и на Кубану бољшевици су обуставили узалудне напоре док њихова пропаганда пева нову песму.

„Пишман бато, посо врда. Ово много посла тврда“.

ПОКИСЛИ НА УРАНКУ

Лондон, маја. — Черчил је водио емигранте на Бурђевски уранак али их је ухватила киша па су сви покисли као мишеви пошто је само Черчил имао кишобран.

Черчил се вратио колима са уренка а они су гацали пешке кроз густо блато па су се много улопали.

Алирци међу собом

Мароко, маја. — Овде је стигао транспорт француске војске одређен за фронт. После одмора укрцани су у возове француски војници, а официри су задржани, због „великог савезничког пове-

рења“ које уживају у америчком генералштабу, па се мисли да нису за фронт.

ОТКРИЛИ КАРТЕ

Мартиник, маја. — Овде се искрцале Рузвелтове трупе у циљу заштите овог француског поседа.

Зли језици говоре да је Рузвелту запало за очи француско злато, које је овде пренето у почетку рата, један део француске флоте и носачи авиона.

Да би отклонили ова сумњичења, Американци су одмах после искрцавања издали овај проглас: „Пошто је непријатељ удаљен свега пет хиљада километара ми смо запосели Мартиник да заштитимо вас и целу Средњу Америку од инвазије. Није тачно да нас интересује злато, пошто нам тај адтикл и сувише пали очи, а што се тиче флоте и носача авиона баш нам није стало до тога, јер ми имамо наше носаче авиона све на дну мора.“

ПРСЛА ТИКВА...

Москва, маја. — Пошто Енглеска и Америка нису довољно брзо одобрили бољшевичке „реформе“ у Катинској шуми, Стаљин се наљутио па је наредио јеврејским дипломатима Мајском и Молотову да се врате у Москву.

Да ли је он збиља љут или само плаши на „унфарбу“ показаше најближи дани али је већ данас сигурно да је између ортака прсла тиква и да се они слажу као рогови у врећи.

СВЕ ЗБОГ ПОВЕРЕЊА

Алжир, маја. — Свима француским официрима одузети су радио-апарати, пошто се у англо-америчким круговима плаше да им због слушања не пукне опна на ушима.

САВЕЗНИЧКЕ УСЛУГЕ

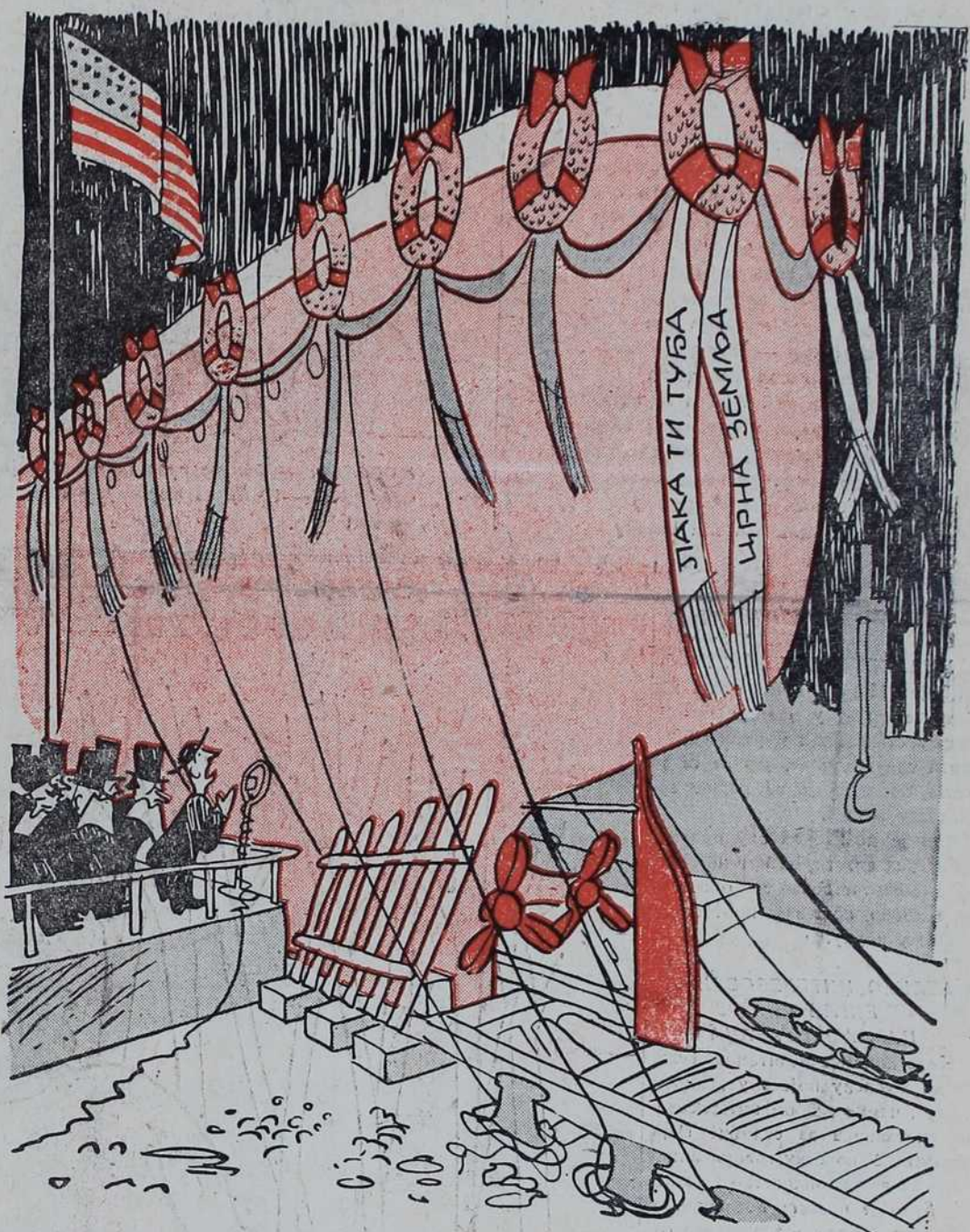
Бостон, маја. — Велику радост изазвао је говор посланика Хамилтона Фиша, у којем је предложио да се, из чистог пријатељства одузму Енглеској сва острва у Атлантском океану у корист Ујка Сама.

Како је ово пријатељство „јаче природе“ на чисто трговачкој основи, сви амерички патриоти мисле да ће се Америка жртвовати и узети на себе ту тешку дужност, да сачува ова острва, пошто је Џон Була ухватила старачка болест.

НАД ПОПОМ ПОПА

ЛОНДОН, маја. Мајски је узео пелцер од Секрет сервиса и сада се сви они који живе у Лондону, а нису у вољи Москви плаше да не доживе судбину Кутепова.

Енглези су се за сваки случај оградиле па веле да ником не гарантују живот.

Приликом крштења највећег Либерти-брода говорио је свештеник Стенфорд врло узбудљиво. Он је зажелио броду срећан пут. Присутни су плакали.

Ко критику неку викне
Може одмах и да скикне
За насиње тамо згода
Лондонске су даске трупе
Па сви ћуте као муле
То је енглеска «слобода»

На мору се игра фоте
Сваког дана мање флоте
То је игра «фрај»
А када се игра сврши
Енглеска ће да се скрши
То ће бити крај.

Уночила им се вилица

ВАШИНГТОН, маја. Када су сабрали губитке у тонажи за месец април, година у америчком флоту, уместо да иду у унутрашњост Бурме, као што је и дао наредбу велики тркач Вавел. Изненађење је тим веће, јер је за

ре колико су од тих потопљених бродова могли да надокнаде Кајзеровом продукцијом „Либерти“ бродова који су zgodни само за сликање док се у слободну пловидбу не упуштају.

Глава хоће ал, ноге неће

Чунгкинг, маја. — Овде је наступило велико изненађење што се енглеске трупе крећу према граници Индије, уместо да иду у унутрашњост Бурме, као што је и дао наредбу велики тркач Вавел. Изненађење је тим веће, јер је за

ову офанзиву прављена велика реклама као за «Кинески чај».
Надлежни кругови тумаче ову бежанију као забуну и правдају речима:
— Глава хоће напред, а ли ноге неће.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Кад је Пољска ствар искрсла - код ортака тиква прсла

Комисија стручна из дванајс држава
 У Кетину виде остатке жртава
 Па утврди јавно, целату у лице
 Да су болшевици сви мучке убице
 Људе без оружја, везане ко пређа
 Убијаху редом пуцањем са леђа
 Свираше убице, страшне штеточине
 Слагалиху лешеве ко неке сардине
 Док се над злочинном згражавају људи
 Московски целати сви се праве луди
 У очи се смеју и вицење праве
 Док мучке убице уздижу и славе
 А Еглеси опет из све снаге журе
 Да ову аферу што пре забашуре
 Пољаци не смеју да цвиле и јече
 Па за казну сада у хошету илече
 Ал на крају опет свађа је искрсла
 Код ортака тиква бикве да је прсла
 Зато Москва већ их из потаје грди
 А кад тиква прсне — мора и да смрди

Док су Јенки дигли галаму и вику
 Вешто су здипили сад и Мартинику
 Јер француско знао њима боде очи
 Зато је „ћорнуо“ па низ брде ноци
 Здипио је злато лажне фразе кује
 Али у те приче нико не верује
 Јадијој Маријани у име „слободе“
 И последњи комд колонија оде
 Она се не брани — победа је лака
 Рузвелт изиграва некога јунана
 Па се важан прави, сујетно се прси
 Све у циљу ћара, у провиндијој сарси
 А кад на Француској он заврши поса
 Кренуће на север, југ или у носо
 Па ће нови поса и нову зараду
 Да тражи Антиле или пак Канаду

За коцкарским столом

— Мој драги Цоне, треба да знаш да још нисам изиграо протна тебе ову карту!

Две године Англо-американци
 лажу болшевику да ће образова-
 ти «други фронт» у Европи.

МОЛОТОВ: — Другар председник! Ово је јаје мућак!
 СТАЉИН: — Шаљи га Черчилу у знак признања за његов други фронт!

Еглеси то знају и много се брину
 Али на свог газду не сме ни да зину
 Јер „Албијон горди“ — иронија слепа
 Сада цео вири из јеврејског џепа

Од почетка рата потопљено тона
 Прећерало давно тријес милијона
 А бродови ратне овде се не броје
 Зато се ортаци и брину и зноје
 Јер они без флоте, осташе без руку
 Зато се сви труде да сакрију бруку
 Измишљају цифре, очекују чуда
 Треба да их спасе неки Кајзер Јуда
 Који сади лађе ко у некој башти
 А оне ређају у његовој машти
 Еглеси су сити тог јеврејског блефа
 Ал пошто зависе од њинога ћефа
 Они мудро ћуте ал' се много боје
 Како ће губитке накнадити своје
 Са флотом су својом дошли до извице
 Све ово сада праве подморнице

Молотов и Мајски по налогу гесе
 Сад наредбе нове и упутства носе
 Стаљин хоће да се све црвено сазда
 Он жели да буде у Европи газда
 Зато глас је дигло, почео да прети
 А Лондон усамљен и од ветра стрепи
 По свему изгледа крај је трећег чина
 Поквари се ова чудна ортачина
 Сад још нико не зна шта ће даље бити
 Ортачини трулој покидаше нити
 Да л' ће да се лепи и још даље крпи
 Зато што ортаци сад су сви у прпи
 Већ се сада види да је све при крају
 Јер један на другог и реже и лају

Преглед Стране

УНАПРЕЂЕЊЕ КАЛКУТЕ

„Дејли Мирор“ доноси вест из Калкуте да су у једном целом кварту становници морали напустити своје домове, јер ће се у њима сместити јавне радње за енглеску војску.

Чим је дознао за ову одлуку енглеских власти, бискуп из Калкуте је протествовао али одговор није добио, пошто је протест отишао у корпу.

ВЕЛИКО ИНТЕРЕСОВАЊЕ ЕНГЛЕСКИХ ПАРЛАМЕНТАРАЦА

Цела лондонска штампа тужи се на жалосну појаву у „Доњем дому“, наиме слабом интересовању посланика за седнице Парламента. У почетку говора министра за ваздухопловство Синклера било је педесет посланика у клупама, а када је завршавао говор остало је свега још деветорица да слушају „интересантна“ разлагања министра.

И за ову деветорицу штампа држи да би отишла али су им утрнуле ноге, па су били приковани за клупе.

САОБРАЋАЈНЕ РЕФОРМЕ У ЕНГЛЕСКОЈ

Према „Дејли Телеграфу“ на британским железницама толико су се намножили „жељезнички пацови“, да је морала да се забрани ознака врсте робе на пакетима, јер су ови пацови врло писмени људи, а уз то и велики пробирачи.

Пошто веће више бити означен садржај на пакетима, сматра се у надлежним жељезничким круговима, да ће пацови морати од сада, приликом својих операција, да дижу „мачку у цаку“.

Бољшевичка заклетва

— Бог ми је сведок, да сам то учинио у наступу превелике љубави према Пољацима.

Метереолошки извештај

ЕВРОПА: Лепо и ведро пролећно време. Антициклон на Атлантику где су непрекидне олује и севање муња. На истоку променљиво и облачно, са ветровима који долазе са запада.

АЗИЈА: У Чунг-Кингу пада барометар и очекује се велика промена времена на горе. Са истока долази поплава која Чанг-Кај-Шеку наноси велике штете. У Индији магловито, са ноћним мразевима и сланом. На Индијском океану дувају монсуни који носе кишу и непогоду; у Бурми затишје.

АФРИКА: На морима и ваздуху велике буре, на копну пешчане олује и променљиво време.

АМЕРИКА: Клизавица на морима, мраз у Конгресу и Сенату, кошава у бродоградњи где је направљена велика штета. У ратној индустрији кише штрајкова, у обећањима инфлација.

АУСТРАЛИЈА: Време променљиво, са честим бурама и провалом облака. Севање и грмљавина у североисточном делу и на Гвинеји. Очекује се даље погоршање.

ПРИСЛОНИЛИ УЗА ЗИД

МОСКВА, маја. — Са мером давног места демантује се вест да су у фабрикама тенкова у Саратову и Горки избиле побуне радника због увођења радног времена од 18 часова. Тачно је да су совјетски радници хтели силом да раде свих 24 сата али су се успротивили црвени комесари и морали из екисто хуманих разлога да их стрелају.

НЕДЕЉА, 2 мај

Донео у нашу авлију један сељак пуну корпу сомчића и друге робе. Искупише се све кирајџије ко на чудо и поче трговина. А риба лепа, све се праћака. У томе се прогура до сељака наш газда од куће који је иначе познат као цимрија.

— Ај, бре, пустите и мене да пазарим. Нису ни мени уста рутава...“ говорио је он нама док се гурао а затим извади из корпе једно сомче и поче му отвараи шкрпе и мирисати га.

— А јел', буразеру? — упита он сељака. Јел' ти фришка ова риба?

— Па ди су ти чича очи? Видиш да мрда — обрецну се сељак на њега.

— Ништа то не значи — рече наш газда. И моја жена још мрда и изгледа као да је жива а одавно се већ убјавила...

Сви се насмејасмо па и сељак и наш газда изабра само оне рибе што не мрдају. Зна он боље шта је фришко.

ПОНЕДЕЉАК, 3 мај

Данас је побусани понедељак, дан мртвих па се и ја реших да одем на гробље да упалим свећу. Много света па ми баш није мило да идем у гурњаву али шта сам могао да радим. Понео сам, по обичају, и обојена јаја и колач и када се вратих са гробља ја то све поделих међу оне многобројне просјаци. Нарочито је био досадан један дечко који је трчао за сваким и тражио колаче и јаја.

Полако сам ишао кући и већ заборавих на тога дечка. После подне ућох у један бифе у Палилули и са чуђењем приметих јаје, које је кафеџија продавао својим муштеријама. Јаја су била у разним бојама и ја се зачудих откуд бифеџија да фарба јаја за госте када се појави онај дечко са гробља, који од газде прими паре и оде. Изаћох за њим и упитих га:

— Зашто прими толке паре?
— Па продао сам колаче и јаја што сам скупио на гробљу — одговори он.

УТОРАК, 4 мај

Одем у једно докторско друштво на вечеру. Све богати и ситуирани људи, али се баш они жале на мале приходе и готово сви су почели разговор са жалопојкама. Али вечера је била добра а вино још боље и, постепено, разговор оживе и почеше шале и доскочице. Лекари знају луно анегдота из приватног живота, они доживљавају чудне ствари па је зато разговор врло интересантан.

Нарочито су се окомили на једног младог лекара који не само греша у дијагнози већ и у хонорару. Али се младић није дао. Бранио се жестоко па тек одједном упита једнога од својих колега, иначе чувеног интернисту:

— А Ви се господиен професоре нисте никад преварили у дијагнози?

— На жалост, јесам — одговори овај скрушено:

НЕДЕЉА ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

— Како је то било?...“ заграјаше сви а он рече:

— Излечио сам једног милионара за два дана...

СРЕДА, 5 мај

Угурам се пред вече у трамвај и сав срећан станем у један крај да ме не би гурали. До мене стоји један пар. Вероватно муж и жена. Још млади људи. Она се окреће као чигра и све нешто прича али је муж и не слуша. У томе уће још света у трамвај и они дођоше сасвим близу мене. Тако сам чуо све што је говорила.

— Ала је Олга флертовала са оним судијом у позоришту“, вели она мужу.

— Богами нисам гледао — одговори он.

— Па зашто уопште идеш у позориште — кори га она, а он само слеже раменима.

ЧЕТВРТАК, 6 мај

Ред је да се данас урани па уранио и ја, пре беле зоре. До душе, нисам устао што ми се ранило већ ме пробуди ларма из комшијског стана. Чуло се лупање, дрека и ларма и то је трајало све до седам часова кад комшика Анђа упаде сва рашчупана у нашу кујну.

— Јао, уби ме Сава — цикну она и сакри се у шпајз а ја изађох да умирим комшију. Али они ни да чује.

— Удавићу кују...“ грми он. Постепено се толико умири да је могао да ми исприча у чему је њена кривица.

— Дошао ја јутрос са пута па је питам: „Је си ли ми била верна“, а она вели: Као и ти мени. Мени се смучи да сме у очи да ми каже како ме вара па распалим... Истераћу јој ја те бубе...“

ПРТАК, 7 мај

Иду улицом пуна кола дрва. У по бела дана. Од једном на сред улице, код пијаче „Каленићево Гувно“, приђе један један човек и нешто шапну кочијашу који избаци са кола пет шест цепаница и оде, док онај човек однекуд догура колица и однесе ова украдена дрва. Иако се очигледно радило о крађи цео свет је равнодушно посматрао овај догађај само један чичица добаци:

„Овај дође до дрва за недељу дана!“

Би ми криво што је свет тако неосетљив па упитих једнога човека:

— Зар нико да спречи ову крађу?

— Па кад је онај украо цела кола дрва, зашто да овај не украде пет цепаница...“ одговори ми овај флегматично.

СУБОТА, 8 мај

Већ сам причао да је наш хаузмајстор дрвна пијаница. То му је једна врлина а друга — да бије жену ко вола у купусу. Просто је уби. Шта није јадница радила да се спасе батина али онај њен змај не попусти. Чим се напије он је дохвати и изударе. Она се сети да оде код попа па га замоли да интервенише.

И, заиста, дође поп да свети водицу за славу (славе летњег св. Николу) и том приликом поче карати мужа што бије жену.

— Знаш ли ти да је Христос опростио грешници...“ — рече свештеник.

— Море, лако је њему било опраштати када није био жељен — одговори хаузмајстор па изађе...

Зачарани круг

Дакле ви желите да се ожените мојом ћерком. Мој одговор зависи од ваших имовних прилика.

Занимљиво. Моје имовне прилике, међутим, зависе баш од вашег одговора.

БОДЉЕ

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

На тркама све по старом
Сви се кладе новим жаром
Све дају на сец
Ал' зарада није лака
Нема више лањског пака
Не упали кец.

СИЦА НА ПОМОЛУ

Већ двадесет година Рада Исидрића жели да постане председник фудбалског савеза. Сада му је упалио кец, па ће да помери цименту многим од оних, који су уредили српски фудбал за Врбицу.

ИЗВАДИЛИ СЕ

Београдска репрезентација пошто је читаву годину дана у фудбалу имала неуспехе, у прошлу недељу се извадила потукавши репрезентацију Крушевца са 4:0.
Сад могу да се одмарају на лаворикама целу годину дана.

Друг је зао друг

Неки глумач је био чувен по томе што од сваког узајмљује новца а никоме не враћа. Због тога су га сви избегавали, али једног дана он ипак успе да ухвати неког пријатеља и рече му:

— О, драги друже, ала сам срећан што те видим... Молим те, хоћеш ли да ми учиниш једну услугу?

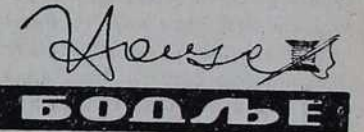
Друг знајући о чему се ради, упита га:

— Добро! Колико хоћеш?

— Позајми ми десет хиљада динара!

— Десет хиљада! повика овај. Па шта мислиш да радиш с толиким новцем?

— Платићу дугове. Хоћу да свршим с њима једном за увек.

ГОВОРНИКУ

Ум ти новост стално кује
А језик их тек пакује
Оштар је ко мач
Ал узалуд сва ти мука
Твоје вести права брука
Све је лаж и трач.

»СИСАНЧЕТУ«

Фондове си разне сисо
А сада си сав покисо
Већ те хвата бес
Сиктер пасош већ ти даше
Из банке те истераше
Сад накриви фес.

ГРЕШНИКУ

Ти многим паре узе
Сад те гоне њине сузе
Пресушио спав
За апсу си сада зрео
Поквари се посо цео
Пресео ти шап.

ПАЛАНАЧКОАМ ПОЛИТИЧАРУ

Врдао си као пола
Лагао си свега пола
Свуда тражиш ћар
Ал сада те ухватише
Из Паланке најуреше
Сад си покућар.

УШУР ЗА ЧУВАЊЕ

ЏОН БУЛ: — Таксу за место и чување злата наплаћујем само у готовом.

Равајло на уранку

ка велим и ја да прославим Ово пролеће па запнем сабајле па ајд у топчидер а кад тамо навалијо народ ка на Вашар ал само женске. и то бре брата голишаве ко да ће на регрутацију А кад сам Видијо каква је ствар почнем да фитиљим бркови и да се Рогушим ал Ме ники не гледа а ја помислим сад ће да навале кад равајло изнесе вруштук Па ти седнем на једну клупу и извадим заструг са сира и бели и црни лук и Пола печено јагње и лешка сланине и подобру командешку самуна а ондак ми се прикучи она главоња што На трошарину мери млеко сону цевку па вели Пријатно а ја Му одговорим вала и Јесте пријатно а он ме само кибичује и преде ка маџор а ја му дадох целу Плећу па му кажем ајд бре сад се чкартирај ја сам ово спремијо за друге рибице а не за сомове и штуче и он оде а после наиђе једна округла ко хуфте онако позадружна а ја брзо покријем с артију оно мезе јер ко ће Алу да нарани. у Том наишоше две рибице голе ноге а вришке, вришке да ми Вода пође на уста и ја она поче да ги фаћкам на печење и сир а оне се ка срамују а ја им велим ајде бре децо за јело нема срам јербо је то оно што Држи снагу и тако оне дошоше а ја извадим петшес јајца па истуцкамо ал се потреве ровита ал оне иг јопет изедоше. бого вољени Ори се она шума од цмакање и вриштање млад свет па оће да истера ђеф а ја се замислијо ди ми је она младос и снага Па чуда да направим али тако ти је То кад сам бијо млад ники ме није ни гледао а сад кад ми скочила Лумера ја одрталијо па ми ништа не. Вреди. чисто ми дошло да заплачем па кажем оњој Деци јејте бре децо и носите кући а ја Одок јербо ми не вреди вође цабаисати није то Више за мен а једна од њи сграорасте очи ми каже баш ти Фала види се да има и Поштени сељака а ја се смејем у себ и мислим е моја секо што није равајло више млад а сад би ти веднула моје поштење па уватим пут право на штацију. па сам се тако врнуо у село а на Срце ми пала нека туга. па кад доћок кући дочека ме милунка с врућу погачу и ладну ракију па се ја мало повратик а после одем у мајане и излупам учу Два таблица па онда

одем кући и попнем се на таван и легнем у сламу и мало дремнем и ко Зна докле би спавао да не дошоше неки цифилаши који оће млеко а ја им викнем немо бре да ми досађивате и мен је празник него дођите од недеље Па ће да веднем а Они запели ка зубна болес па само цакају и кад сам видијо да Нема ништа од спавање ја сићем доле и упитам ги докле ће да лупау ноге по села и да не узнемиравау а они се извињавау и богана како и тако им ја дадох у једну влашу млеко а не Тедо да им наплатим јербо ми казаше да су чиновници а Ја знам како су чиновнички цепови шупљи.

ваш равајло.

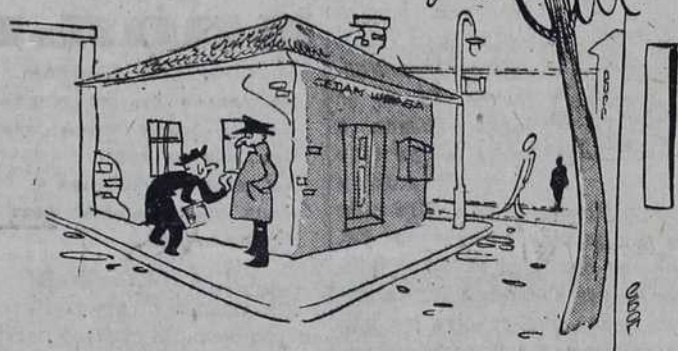
Међу мишевима

— О, децо, нажалост нигде сира!

Ко је луд?

29 априла „Ново време“ је донело...

— Забога, Перо, да ниси полудео!
— Вала нисам ни сигуран, у новинама пише да је кафана порушена а ја је још увек видим.

Кад је вина понестало

У једном манастиру живела су три калуђера и сва тројица вољели су да уз јело понију по коју чашуцу. Пијући свакодневно, они једнога дана с ужасом опазише да у подруму има још врло мало вина и зарекоше се да од тог дана нико од њих више не изговори реч вино.

Прошло је неколико дана и приликом једног богатог ручка, један калуђер зајелевши се вина, али и сећајући се завета, уздахну и рече:

— Ала би се сад пило!

Други калуђер једва дочека и додаде:

— Само кад би га било!
А игуману засветлише очи, па викну најмлађем:

— А ти скочи па наточи!
Тако се стари ред настави, и нико не прекрши завет.

ОДРАВИО

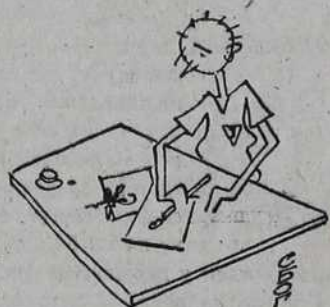
Гост (лакеју): Да ли је господин још промукао?

Лакеј: Више није, јер баш кад сам му јавио, да сте дошли, он ми је јасно и гласно викнуо: Ти, магарчино једна, зашто си казао да сам код куће?

Тристо малог Јовице

исо сам на побусани понедељак са мамом на глобља и Тамо смо видели тетка дану како кука а мама каже ове се овде деле ко да јој ваде зуб код куче је нека тоса адвокат па це да се насликају лакије и онда це да падне песма. после смо ишли на глуп код ујка владе и мама се делала исто као и тетка дана и све се глумала у глуди после је намазала усла скалмин и облазе спудел па смо отисли код стлина маре на кафу и ту нас цекло један чика — мама се смејала и пусила, кад смо послли слео нас тата и плуноу на маму а мене узе за луку и повео па каже мами Немој бле да ми квалис дете а мама се смеје и каже Не се Пласи неце ивел далеко од кледо чим је твој син и он це да буде лобијас. тата тео да је бије али се умесо зандал и они се лазисли а тата ме Водијо у позолиште а после смо вецелали код тетке олге и тамо спавали а сутла смо кучи и ја сам видијо да је тата Довео нову слузавку. Једну сто фалба косу у бело. Она нам ад кува луцак а после вецале иде код тате у собу а мене заклучају у кујну, али ако ова је лепса и боља од иванке јелбо ме не бије и даје ми сецел а јуце ми је дала и две стотке па ме учила како се пуси на мустиклу.

Она каже да це да се уда за тату и глази да је зовем мама а мени свеједно због засто сам видијо да мола да се лезде ако цас да лепо зивис зато је зовем мамице а она ми само даје слатко и колаце и меси ми лезанце која је волим, сада је код нас фино и не долази нико само њен блат софел али он долази само кад није Ту тата и онда се закључају у насу собу а мени даду пале да купим кликеле а кад тата пита Јел бијо код на ја казем Јок па ми онда ова моја флиска мама да целу стотку и мени стига. Нецу ја висе да будем сасав.

вас Јовица

РЕКА ДА КАЗА

Директор циркуса прича како од домаћих животиња врло лако дресира коња, пса, чак и мачку, али свињу никада.

— А зашто свињу не можете да дресирате?

— Знате, увек је пре поједемо него што је дресирамо.

ОСЕТЉИВОСТ

— Али забога, престани већ једном да ме вучеш за косу!

Жена: Господин Стева ми је рекао данас, да те је пре неки дан видео с једном дивном даммом!...

Муж: Каква дивна дама, то си била ти.

— Лечење мога реуматизма потпуно је успело!

— Добро је. Само ми је жао што сада нећемо знати кад се мења време.

— Зашто си се разишла с Владетом?

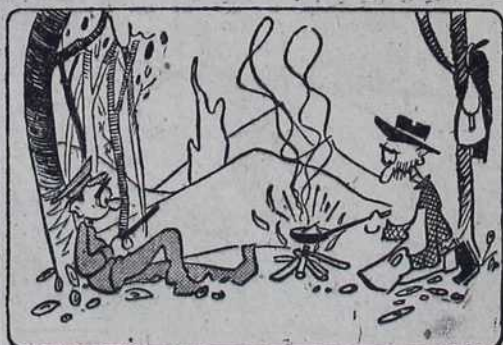
— Досадило ми је. Био је претерано заљубљен...

— А у коју?

— Ју, Тиро, ја сам малочас видела вампира!

— Али, драга женице, какав те вампир спопао! Сигурно си стајала пред огледалом!

ОПОВ АША И РЕВНОСНИ ЖАША

ШАРЕНА СТРАНА

ВИШЕ ПОТЕ

ИЗБЕГАО СИГУРНУ СМРТ

Прича Јанко Веселиновић друштву код „Дарданела“:

— Море, људи, умало што нисам нисам погинуо!

— Како то? питају њих неколицина.

— Имам собу у Скадарлији. Соба трошна, рабатна, таваница натрула. И синоћ, после оне кише греда се скрха баш на сам мој кревет.

— Бобогу, човече, па како си остао у животу? Није те ваљда погодила?

— Није... То је било пре поноћи, а ја, као што знате у то време нисам никад код куће!

— Господине Костићу, чули смо да сте добили близанке. Јесу ли синови или ћерке?

— Не знам још, али свакако ће бити девојчице.

— Како то „свакако“?

— Па, ја сам желео да буду мушкарци, али сигурно су девојчице, јер моја жена увек ради супротно ономе што ја желим.

— жено! Свршено је, ја ћу умрети...

— Доста, доста са обећањима! Тако си ми обећао и бисерну огрлицу, па од ње нема ни помена.

У биоскопу

— Требало је раније да дођемо, драга, имали би места једно поред другог!

Болесник се обраћа лекару:
— Јесте ли ви, докторе, сигурни да је то запаљење слепог црева? Чуо сам да некога лекари лече од слепог црева, а он умире од запаљења бубрега.
— Нема тога код мене. Кога ја лечим од слепог црева, тај од тога и умире. Будите без бриге.

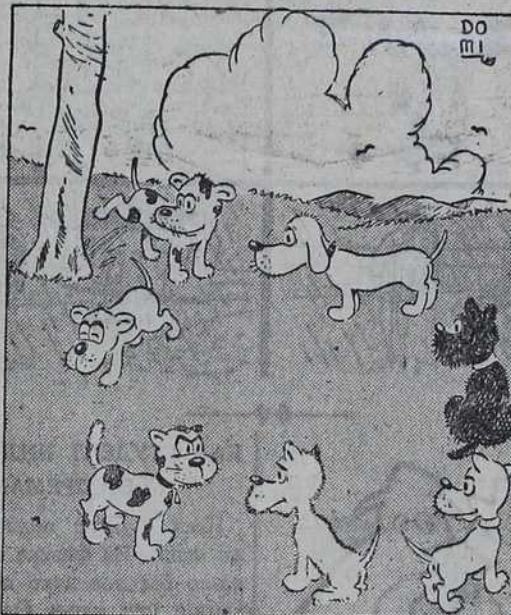
Љубав је слепа

Зар нисте читали да је улаз у шуму за браћен.

— Опростите, али љубав је слепа!

Кад је само једно дрво...

— Постаје ми већ досадно. Сваког дана морам, по неколико пута да чекам на ред.

Модерни мишеви

— Ево га, упецао се овај господин, који нам је увек крао сланину из нашег ормана.

Бодљикава козерица

Пролеће је наступило у знаку суше. Чувена баба Марта и варљиви април сасвим су изменили своју ћуд али мај може све да поправи. Јер иако тај месец значи љубав и наду опет је то месец са мушким именом а женским срцем. За час може да изневери и изненади. Док сви песници певају да се у мају буди љубав, нико се не сети да израчуна колико се љубави покварило у мају. Поред тога то је и месец сеобе и то не само станова и локала већ и љубави. У мају и срце има право отказа и оно то право одлучно користи. А данас женска срца личе на оне велике плакате са десет и више станова па зато и поред отказа ниједно срце не остане празно.

И као што се у мају куће крече, малају и дотерују тако се и жене удешавају и подмлађују у пролеће. Као прва реформа, ове, да се стручно изразим, регулација јесте даље скраћивање сукања. Сада ни овејани бакутанер неће да покрије колена већ носи сукњицу као да игра у четвртој кадрили неког балета. Друго, сви станови, пардон све даме, мењају фасаду: боје косе, јаче се пудеришу а усне имају неке дречеће нијансе као кад се кућа окречи неком масном бојом. Затим, мало у интересу штедње а много више што се тако још више деколтирају, даме су укинуле

чарапе. А да није реч само о штедњи најбољи је доказ то што оне сиромашније још некако и скрпе за чарапе али ове богатије баш не могу. Али, можда, и неће. Онда, косе се фарбају и скраћују али то није општа појава, јер и код кућа се претреса кров и мења цреп само онда када кров прокишњава.

То су спољне измене, односно регулација. Али изнутра се врше велике промене које виде само укућани, то јест они који станују у дотичном. апартману срца Дама промени нарав, постане интересантнија и нежнија и захтева све већу лирику, то јест све веће доказе. И несрећне кирајнице, односно мушкарци, кукали би црнога Маринка да нема етажне својине и на том терену тако да нико не сноси сам овај терет регулације већ га солидарно деле на два, три, пет или више делова.

Ово пролеће доноси нам веће деколте код жена а затворене крагне код људи јер уколико се жене више разголићују, људи се све више закопчавају. Али то не долази због срамежљивости и доброг укуса већ због кукавичлука. Плаше се да не озебу јер пролеће је увек променљиво а данашњи људи су мекушци који у првом реду воле само себе и чувају само себе.

Уржаћени вишеви

МЕЊАЈУ УЛОГЕ

Сирота жена гура колица у којима седи један човек, исто тако сиромашна изгледа, и пролазници застајују и дају им милостињу. Један човек дајући јој новац, узбуђено је пита:

— Мора да вам је ужасно тешко по цео дан да гурате колица и да ште на ногама? Ви сте тако слаби!..

— Па ми се мењамо, одговори жена. Поподне ја гурам колица, а он седи; поподне он гура, а ја седим.

ОЗДРАВИЛА

— Молим, господине, да ли бисте ви примили свињског меса да вам донесем? — пита њак учитеља. Учитељ био добар и рекао:

— Бих, синко, бих, само ти донеси.

Прошло неколико дана, а мали не доноси меса. Учитељ није заборавио понуду, него запита:

— Мали, шта би с оним месом?

— Молим, господине, свиња је оздравила! — одговори њак

НИЈЕ РАЗУМЕЛА

Госпођа: Лизо, како сте могли довести ветеринара, кад је мој муж болестан.

Лиза: Па... ви сте, госпођо, кавали: Иде по лекара, онај мој стари коњ опет је болестан.

Ќаква врба, такав клин...

— Ју, слатка, као две сестре близнаке — узвикну госпа Живка бабица када се сретете са комшиком Јелом удовицом и њеном ћерком Лиликом.

— Ти, Живка, баш прећера — вели Јела и све успија устима а њена кћи се чисто љутну:

— То није за мене комплимент!

— Море, дете, док си млада и не треба ти комплименти — рече госпа Живка и упусти се у дуг разговор о Ђоки порезнику. Када се растадоше она се упуту кући али сретне Мару, фармацевтикнују па не могаде одолети срцу да не лане:

— Да ли сте чули да Јелина Лулика поквари мајки свадбу? — рече она.

— Како то? зачуди се Мара.

— Па тако лепо. Отела мајки дилбера и отишла у његов стан. Сада их срела заједно. Ваљда иду код Пере доктора да он пресуди...

— А и јесте леп тај Пера, виле га однеле — одговори Мара и пучну језиком... Ем леп, ем добар мајстор. Заради тај хиљадарку ко ништа. Што кажу за трен ока...

— Баш си ти Јело чудна! Сад ћемо ваљда због ситнице да загорчавамо себи живот. Наћи ће се, ваљда, неко средње решење».

— Ја са тобом немам шта да говорим. Ти си злоупотребио моје поверење и завео ми кћер — поче госпа Јела а доктор и Лилика прснуше у смех.

— Завео? Ја њу завео — смејао се Пера. »Завела је она мене као што би завела и сад мог Арханђела Михајла. Она је сама дошла код мене. Ето је, нека каже...«

— Ју, ју! — ишчуђава се госпа Јела. Зар је то могуће? И то да ради моје дете које сам родила и васпитала».

— Да, да и васпитала — умеша се Лилика, „то је твоје васпитање. Све сам то од тебе, научила».

— Није те срамота — врисну госпа Јела. »Ја сам поштена жена од које си могла само добро да научиш».

— Па ја и не кажем да сам научила рђаво — горко се насмеја Лилика. Ти си ме учила како треба наместити ноге да се лепо види и колена и преко ко-

лена. Ти си ме учила да се не шетам са људима који немају пара а ти си ме научила како ћу да се обучем и шта да радим кад идем код газда Симе да га молим да нам опрости два месеца кирије... Све си ме ти учила а сад сам ја крива што сам добар ђак и послушна кћи...«

— Доста — прекиде је Пера. Обе сте добре и лепе али брата, правите ми ларму у ординацији а може неко да напће. Него идите вас две лепо кући па се договорите и изразговарајте а ја ћу доћи на вечеру па да се лепо измирим».

Јела хтеде да му нешто одговори али се уздржа и ућута а Лилика устаде и рече:

— Право кажеш. Кад гости нису бесни није ни кућа тесна». И тако њих две одоше а Пера се крстио и чудно, на крају прошапта:

— Лепо вели народ: Каква врба такав клин, каква отац, такав син, каква мајка, таква кћи... И од тог дана избегавао је ову красну фамилију али се њих две убрзо утешеше и сад га о-бе оговарају.

СТРПЉИВОСТ

— Ето, сада гуди већ пуна 3 сата.
— Тај би био добар да чека у ред за моје цигаре.

ИЗАКУЛИСА Смеј се Бајацо...

... смеј се вечно и плази, јер не знаш шта је бол, играчка си за смеј!... Е баш да се не смејем, важи? Брига мене ако код вас не важи. Ама баш нећу да се смејем. То је већ крајњи безобразлук. Ем Коломбина ме вара па још да вам се плазим! Да је неко други у питању сви бисте га жалили, а мене?... Још имају срца па ми кажу „смеј се!“ Дал си човек ти? Само Бајацо! Чему, да се смејем? Нећу, па готово. Није ми данас до смеха. А народ не плаћа и за паре хоће смеј. Баш нећу да се смејем, а народ нека иде на касу и тражи паре натраг! Нек ради шта хоће, данас нећу да се смејем и тачка. Па како још ту да вам се церкам после свега, што ми се десило данас!

Синоћ после вечерње претставе, вратих се кући и наћох, наравно, своју жену Неда у кревету. Али све су ми неки знаци и трагови сведочили да је моју страну кревета до тада већ неки други грејао.

„Ту је био већ неко“, рекох својој жени.

„Нико није био“, сама сам.

„Признај, дед' мајке ти, шта се плашиш. Неко је ту био с тобом. Сигурно Јанко.

„Није истина, ништа не признајем“, осорно ће ми Неда.

Ја сам стално тврдио да је неко био, она опет да није и ми ти се својски посваћамо. Реците, брата, и сами шта хоћете, али никако се мени не свиђа да ми неко страшно лице долази да квари чаршав. А она моја шашава не може то да разумел!

Помирих се с тим и лепо да спавам. Ама шта чух одједном? Неко је кинуо. А одакле? Из ормана. Ух, до врага, па то је крајњи безобразлук!

„Ког има у орману?“

„Веруј ми никог. Одговори ми моја као светица Неда. „Теби се сигурно причинило“.

„Врага ми се причинило!“

„А-приха“ (из ормана).

„Ко је тамо“, говори жена.

„Мајке ми моје, ама баш нико“.

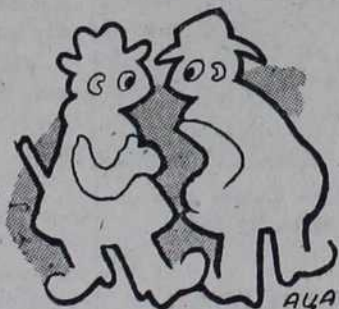
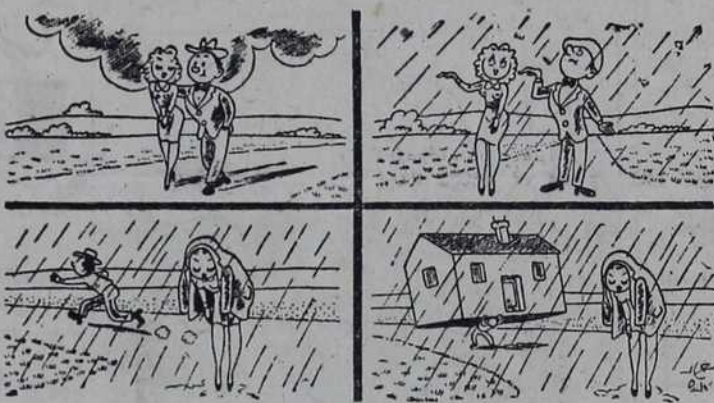
„Немој да ме лажеш! Скоких из кревета према орману, отворим га широм. Ког наћох унутра? Јанка главом, она вуццба-тинџа. Сјурила ми крв у главу, више се није дало поднети.

„Пасји сине, губи се из мог ормана! Ја њега за врат па напоље. Сад ћеш и у орману и то са блаћавим ципелама, псето једно покварено! Лепо си ми га удесио. Са тим твојим проклетим цокулама свог си ми га изгребао.

А ти, бездушна публико, још ћеш ми викати: „Смеј се Бајацо, играчка си ти за смеј, јер народ плаћа...“ јест! Народ плаћа, а ја платих свој орман педест хиљадарки! Хоћу да плачем, да се сит исплачем, косу да почупам.

— Да л' си човек ти? Знам шта сам, а ви се не мешајте у моје ствари. Вечерас затварам своје позориште. Одлажем претставу, због своје индиспозиције. Забарикадираћу се у своју гардеробу, да се изјадам, да се дерем, да плачем, да урлам од беса. Баш као пас на месу.

Кавалер Јоца и његова штићеница Цоца

— Јесте ли послушали мој савет шта да радите кад не можете да спавате!

— Јесам. Бројао сам до 15.141.

— И онда сте заспали!

— Не. Онда је било крајње време да устанем.

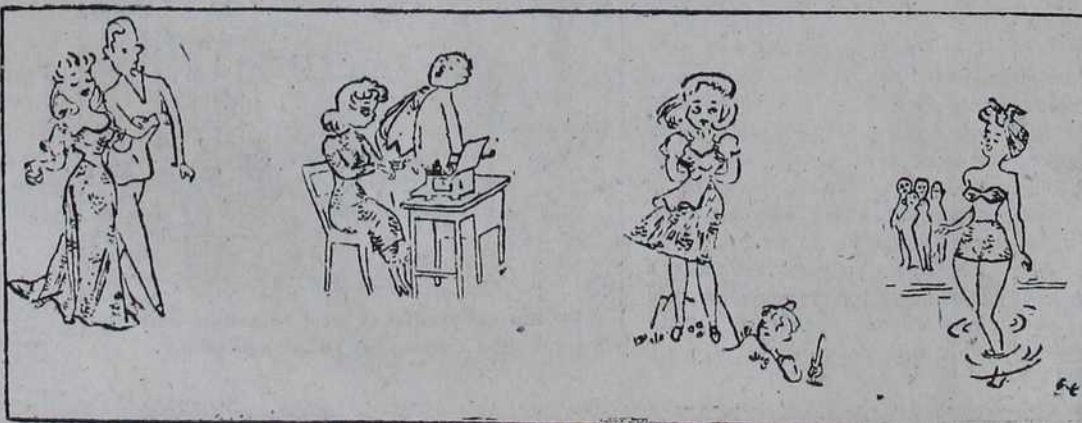
КАД СТУДЕНТ НИЈЕ НАЈБОЉЕ СПРЕМАН...

Неки студент медицине полаже испит. Из физике се није показао бог зна како добро, а из хемије још мање. Онда почеше да га испитују из ботанике. Да би му помогао, професор му је постављао врло лака питања. Он му изнесе неколико најпознатијих биљака, међу којима дуван.

— Прегледајте, рече му професор, ово је једна биљка коју ви врло често употребљавате. Ви је узмете више пута дневно. Дакле, шта је то?

— А, знам ја шта је то! То је клека!

ИСТОРИЈА ЈЕДНЕ ХАЉИНЕ

Док су комшике гимнастицирале језик и испирале прљав веш госпа Јелин, мајка и кћи продужиле пут. Лапо је погодила госпа Живка да оне иду код Пере. Баш тамо су се упутиле пошто је Лилика хтела да изведе ствар на чистину. Успут су мало говориле пошто се Јела плашила света као живе ватре. Правила се расположена а у себи је стрепела од објашњења код Пере.

Млађа је и лепша, мислила је у себи, па није чудо што се онај залетео. Ал' брата није ни то све. Ја сам искуснија и скромнија, ја нећу брак и не тражим да ме изводи и да ме шета. У том размишљању, трже је Лиликин глас:

— Хајд! улази, где си зинула...«

— Баш си нежна... уздахну Јела. То ми је хвала што сам те отхранила од литре меса...«

У томе дођоше до лифта и попеше се у Перин стан који је био на трећем спрату једне луксузне палате на Врачару. Пера је седео у соби и писао неке рачуне кад њих две ућоше. Он се видно збуну и узурда и после обилатног поздрава поче да им прича како су његове колеге интернисти велике рачунице које од њега траже велике провизијоне од сваке операције.

— Чим вида богатог пацијента одмах му наћу запаљење слепог црева а када је извршим операцију, човек здрав здравцијат. А после хоће да деле».

— Море мани Пера те приче — прекиде га Лилика већ гледај шта ћемо са овом мојом мајком. Хоће очи да ми извади што сам јој отела »љубав«. Као да те је узела под кирију...«

Пера је био крупан човек, просед од 45—50 година, али врло свеж и очуван. Пре је лично на филмског глумца него на лекара. Очигледно му је ово објашњење било непријатно, па је на све могуће начине покушавао да створи мирнију атмосферу.

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ

САДРЕММЕНА
Мира

а * е * а * у

Клейва

Свадили се спекуланти црни
Помрсили све своје рачуне
Све због џепа и зависти пусте
Један другог и мрзе и куне

„Да Бог да ти магацин претресли
И пронашли робу сакривену
Па највећа нек те трефи казна
Цело лето пров'о на терену

Нек контрола не дадне ти мира
А судија нек се на те напси
Нек ти стално куфер физитира
Сву сезону провео у хапси

Место књига где си бележио
Бар велики — дубоко у ноћи
На тезги ти, излизаној, празној
Увек лежо закон о купоћи.

Тачке гледишта

За астронома месец је небеско тело, за лопова омрзнута незгода, а за љубавника одличан повод да каже многе глупости.

Самоћа је као и једно велико огледало у коме човек види само себе. Он зна да кад би га разбио, видео би опет само себе али умноженог. Јаз, најзад, сви су људи једнаки.

У egzистенцији човека жена се јавља у истом тренутку кад самом човеку почиње да расте брада. Ни један научник није успео да утврди: да ли жена проузрокује пораст браде или брада изазива појављивање жене.

Најлепше победе у љубави су

оне кад ти противник сасвим осети да је изгубио.

Љубав — ружичасти хлороформ.

Значење речи

Предосећај — Телеграм инстинкта.

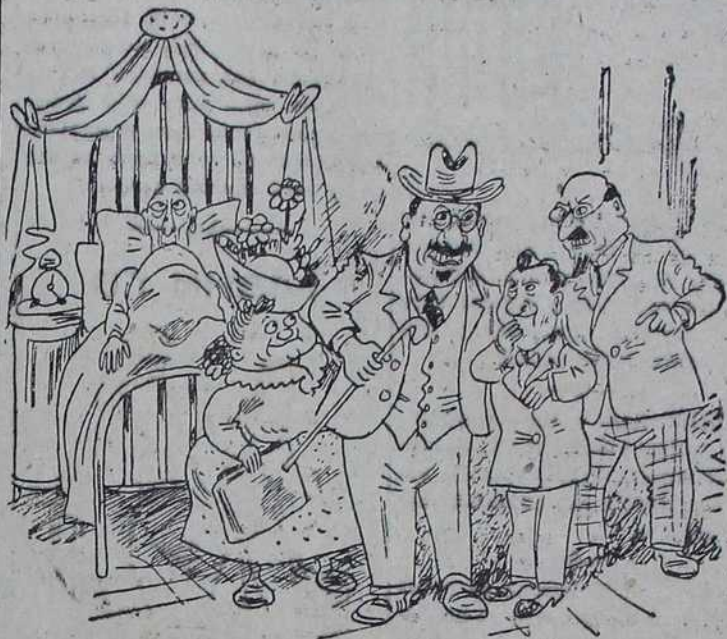
Мираз — Лепота у цифрама.

Преварити — Глагол жеског рода.

Скептик — Човек који тајно верује.

Друштво — Животна заједница која нас гони да волимо самоћу.

Наследници

— Лекар је констатовао даће му срце издржати свега још неколико сати. Сада има три са-та, претпоставимо да ће да се деси у шест. У седам се отвара тастаменат; у осам ћемо узети новац. Свакако, онда, да ћемостићи још вечерас да вечерамо у неком луксузном ресторану.

Пацов у мишоловци

Инжињер агрономије Саша П... био је, у дословном смислу речи, пацов...

А потом, кад се придода чињеница да се он целог живота на свим пољима служио „пацовском“ тактиком и постигао успехе, онда му тај надимак сасвим приличи.

Да, увек је он све ствари обављао на „пацовски“ начин.

Тако и у љубави...

„Веома је занимљиво да је ту имао сјајног успеха. Жене су га се бојале — јер све се жене боје пацова и баш због тога лако су допадала у његове шапе...

Па ипак, упркос свим успесима код жена (за њих је постигао пацовском физиономијом и тактиком), он је из дна душе жалио што нема аутомобила, а пре свега што не личи на коња, као његов најбољи пријатељ Миша рентијер, кога су жене због коњског профила просто-напросто обожавале...

Живот је Саша сматрао великим магацином, а жене је волео да зове и да их сматра „примамљивим млечним производима...“

У току свог дугогодишњег „научног“ проучавања он је дошао до закључка да су: девојке... млеко и путер; распуштенице... швајцарски сир; младе супруге милерам, а удовице... качкаваљ...

Тај магацин — живот — много га је привлачио и уколико је више уживао у његовим дражима утолико је данимиче постојао све похлепнији и незајакљивији.

Пацов један!

Годинама је прождирао разне врсте путера, милерама, сирева и качкаваља, избегавајући вешто опасности да буде ухваћен наменшеним мишоловцима и смејући се неспособности ловаца... Годинама је то ишло тако... И већ се решавао да се повуче из таквог живота, који му је однео прилично здравља и живота... и да се повуче у миран живот, пацовску рупу и да у њој живи, потсећајући се на старе дане, кад му се деси нешто што ни у сну не би сањао...

Упаде у мишоловку и постаде масан залогачић дивне мачкице Мире...

Но, ево како се то одиграло: Њему, старом искусном пацову — којешта! кажем „старом“ а тек му је тридесетосма година — необично се свидело једно ванредно лепо и велико парче „швајцарског сира“ — тако лудо и примамљиво које се, нажалост, налазило у великој и врло опасној мишоловци...

После дужег посматрања и оклевања, проценивања могућности и опасности извођења плана, он се једног дана баци на парче сира, верујући чврсто да ће га без много опасности извући и у сласт, појести...

Међутим... ах! први пут у његовом животу деси се чудо...

Јер, тек што се бацио на сир, врата се за њим залупише и он није могао друго но да остане запањен и да без икакве наде зур у затворена врата...

И да би његово запрепашћење било још веће деси се још нешто...

Наједном он зачу шум иза себе. Помисли да се (ах, то му је одмах изгледало бесмислено јер

врата пре тога беху отворена) неки јадник већ ухватио... Окрете се и хтеде да цијукне, али недостајала му је снага...

Једна мачка, једна страшна мачка стајала је пред њим. Ах, цијукну бољећиво пацов Саша, зар Ви, мачкице, нисте лепо парче „швајцарског сира“.

— Не, насмеја се иронично мачкица Мира, распуштеница, нисам... Али, знала сам да нас Ви, драги пацове, сматрате за „швајцарски сир“ и да се често питате:

„Зашто ветар дува тако слободно кроз шупљине на швајцарском сиру?“

„Знала сам то... и стога сам се послужила камуфлажом! Боже мој, данас је она тако убичајена... Па зашто се и ја не бих њом послужила да бих дошла до циља... А циљ ми је био да Ви, слатки пацовчићу, будете мој најслађи залогач... за увек... И Ви ћете то бити... Зар не!“

„И јадни пацов Саша после толико година вештог изврдавања нађе се у чврстом, вечном загрљају дивље, страсне мачкице, распуштенице Мире...“

Муж: Ко је попио моју ракију?
Жена: Ја. Нећу да трпим алкохол у кући.

Жена, чији је муж сваке суботе, кад прими плату, напије и завршава у кварту, долази у квартал забринута и обраћа се дежурном чиновнику:

— Господине, мој муж отишао је јутрос од куће, и ево, прошла је поноћ, а њега никако нема? Да није... случајно...

— О, не брините, госпођо, одговара чиновник. Он може сваког часа да наиђе. Ми га баш очекујемо.

СВАСТИКИНА СЛАБА СТРАНА

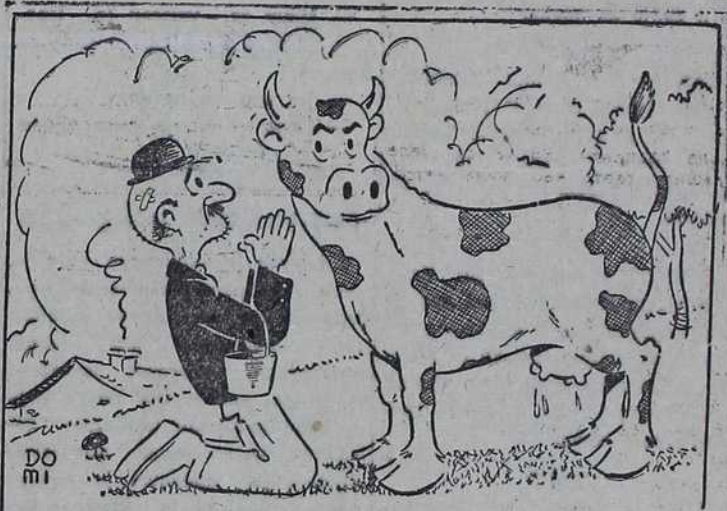
— Твоја свастика необично ми се свиђа. Хтео бих да запросим њену руку.

— Мило ми је, али као пријатељ дужан сам да ти скренем пажњу на извесне чињенице. Знаш... она не уме... да свира на клавиру...

— Чудна ми чуда, Па то ја и не тражим.

— Знам, она не уме да свира, па ипак по цео дан свира.

Београђани у природи

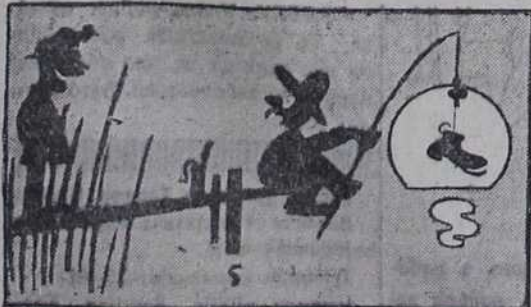

— Знам ја вас Београђане, ви одмах хватате за виме.

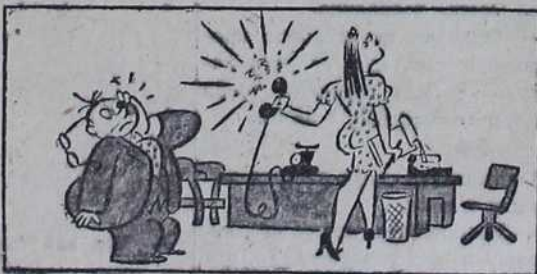
На дан свадбе

— Господине докторе — фотограф је напољу — спреман за свадбено снимање.

— А где вам је карта за пецање и дозвола централе за кожу!!

— Ваша госпођа!

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

ТЕТКА РОЈКА Одговара

МИЛЕНИ: Зајста је тешко када жена са тако лепим именом има — жуђење. Зато је најбоље носити пантуфле и парити ноге у топлој води, а најбољи је лек не носити тесне ципеле.

ЦИЦИ: Када се иде на бурђевски уранак уместо на час физике онда мора да буде „куршлус“ који ћеш морати да поправљаш све до августа.

ЛОЛИ: И мушкарци су ретка роба зато нисте смели да пробирате, а када сте то већ учинили онда не сме да буде кукњаве и пренемагања.

АНКИ: Ко у покеру тражи повећање прихода увек ризикује да остане „шворц“ јер у тој игри долази до изражаја наша стара пословица: Ко тражи веће, изгуби и своје из вреће.

САВКИ: Од „вишег сталежа“ до барабрије само је један корак. Што је најгоре тај се корак чини само онда када нестане пара. Зато ни Ваш случај није у самљен.

БЕБИЦИ — Крушевац: Када ниси искористила Ђурђев дан да свога срамежљивог кавалера натераш на изјашњење ти га повеђи ка Богдали и тако ће, можда, проговорити. Чист ваздух и промаја много чине.

ЛЕЛИ — Крагујевац: Беле руке су изашле из моде. Чок су мале и компромитујуће, зато се радуј што су ти руке помодреде и огрубеле од прања судова.

СЛАВИ — Шабац: Чекај да почне плажа и онда се сунчај код куће али увек у време када пролази твој Миша. Од твоје вештине зависи да ли ће оставити Босу и вратити се теби.

ДУШАНКИ — Смедерево: Посме и поезија одавно спадају у луксуз, зато обрати већу пажњу како куваш па ће ти муж опет бити задовољан као раније.

Женски језици

— Драги мужићу, пише једна жена своје мужу који је дуже времена отсутан: надам се да ћеш се скоро вратити. Горим од жеље да те што пре видим. Сваке вечери, кад погледам на чивилук на коме виси твоја пижама, роним горке сузе и мислим: Боже, како би лепо било да сад он ту виси наместо пижаме.

Мани га

— Како ти се свиђа Пера Јовановић!

— Мани га, ужасан је. Прошле недеље била сам с њим на пецању.

— Па шта се десило!

— Цело време је само пецао.

Бодљикава искуства

Донжуан је индивидуа која је себи изабрала занимање љубавника као што други изаберу себи професије, било лекари, професори, столари, шинтери. И он се, као и сви други који су себи изабрали слободно занимање често жали колегама: »Тешко је, превише је конкурената, прејака је конкуренција...«

Жена која долази на заказани састанак са једним обожаваоцем, а која поведе собом неку пријатељицу, потсећа ме на моноцикл са приколицама. Онемогућује овоме све акробације и велике брзине.

Жене су као и кључеви. Најмањи су, често и најкомпликованије.

Љубав — мађионичарска игра у којој често човек губи мађионичарску моћ, а жена игру.

Ноћ љубави

— Тако милостива. Од љубави се не може ништа сакрити.

У посредничком бироу

Удовица: Ви сте ми, господине Поповићу, обећали да ми представите младог удовца а довели сте ми старца од седамдесет година тај се једва држи на ногама.

Агент: Пardon, госпођо, не признајем моју грешку. Господин Ковачевић је пре два месеца изгубио жену, дакле он је млади удовац.

— После дужег путовања муж се враћа кући и пита жену:

— Да се ниси плашила да ми се шта деси?

— Ни најмање, одговара жена. Знала сам да си осигурао живот пре одласка.

СИТНИЦА

— Друга с леве стране, то је моја свастика!
— Откуд знаш!

Ипак искористила

— Ја сам моја љубавна пис шницлу.

— А ја ам на мојим испеклама спалила.

ТУМАЧЕЊЕ СНОВА

— Дајте ми лоз бр. 55.
— Зашто баш тај број, госпођо?

— Видела сам ноћас у сну своју покојну мајку. И на једном и на другом њеном образу била је написана петница.

Колектор погледа лозове, који су му преостали, и нађе број 505, па рече:

— Сетите се, госпођо, да ли је ваша мајка, кад сте је сањали, имала отворене уста?

— Јесте, господине.

— Онда ви нисте добро протумачили сан. Ако су уста ваше мајке била отворена, треба да узмете број 505, а не 55.

— Гостионичар, који загледа ви љушку и нож:

— Не бришите, молим вас, ви љушку и нож о чаршав. То, пре свега, код нас није потребно, а друго, прљате чаршав.

Елитно срце У.С.А.

— Кад већ говоримо о љубави, реци ми колико долара зарађује месечно твој Цое.

БИВШЕМ ГЕНЕРАЛНОМ: Изгледа да ти куснуше пилав и да ти измакоше јасле ал то је и право. Зато немој да кукаш и да се чудиш.

МИЛОШУ: Цртежи су ти одлични али су више за конкордију него за шаљиви лист. Снги смо се наплакали гледајући твоје уметничке рукотворине.

М. Ж. Без твоје сарадње не можемо да направимо наше женске рубрике пошто си ти највећи „женски петко“ у Београду.

РОБИ: Сада сте и Ви увидели да није добро „дупло везано“ пошто се ту губи више иако спорије. Али никад није касно. Мењај систем.

ЈЕДНОМ ФАРМАЦАЈТУ: Данас је време за зараду згодно па зато и Ви немојте оклевати већ најскупље лекове држите код куће и дајте само по доброј цени.

РАДИ: Лепо вели народ: Ко чека, тај дочека. Тако си и ти дочекао да твоје бивше пријатеље из С. К. 13 и Б. С. К. не узмеш на „миндрос“.

БИВШЕМ ДИПЛОМАТИ: Одело чини човека. Чим сте скинули цилиндер и беле гамашне остало је врло мало и то бофл робе, па Вас нико не може да позна.

БОКИЦИ: Слатко је ловити рибу у мутном. Пада пара ко ђурђевска кишпа ал, ако се одакне онда преседне посао, а човек штуца.

САЛЕТУ: Учини добро, покај се. То је освештана пословица па нас чуди да ти, као човек из народа то заборављаш. Зато гледај себе.

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа »ЛУЧА«, Београд, Краљице Наталије бр. 100.